

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12. prosinca 2010.

[\(Video\)](#)

Važnost postojanosti i strpljivosti

Draga braćo i sestre!

Na ovu Treću nedjelju došašća u liturgiji se čita ulomak iz Jakovljeve poslanice, koji započinje ovim pozivom: "Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega!" (Jak 5, 7). Čini mi se veoma važnim, u ovim našim danima, istaknuti vrijednost postojanosti i strpljivosti, tih kreposti koje su njegovali naši preci, ali koje su danas manje popularne u svijetu koji radije ističe promjenu i sposobnost prilagodbe uvijek novim i različitim situacijama. Došašće, koje nimalo ne umanjuje te aspekte, koji su također osobine ljudskog biće, poziva ojačati onu nutarnju jakost, onu otpornost duše koje nam omogućuju ne gubiti nadu u očekivanju dobra koje neće zakasnuti, već ga čekati, štoviše, pripremiti njegov dolazak radinim povjerenjem.

"Evo", piše sveti Jakov, "ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu. Strpite se i vi, očvrstite srca jer se Dolazak Gospodnji približio!" (Jak 5, 7-8).

Usporedba s ratarom je vrlo znakovita: onaj koji je sijao u polju, ima pred sobom nekoliko mjeseci strpljivog i stalnog očekivanja, ali zna da sjeme u međuvremenu, zahvaljujući jesenjim i proljetnim kišama, prolazi svoj ciklus. Poljodjelstvo nije nešto zlokobno, već je model mentaliteta koji na uravnotežen način ujedinjuje vjeru i razum, jer ratar, s jedne strane, poznaje zakone prirode i čini dobro svoj posao, a, s druge, uzda se u providnost, jer neke temeljne stvari nisu u njegovim, već u Božjim rukama. Strpljivost i postojanost su upravo spoj ljudskog rada i pouzdanja u Boga.

"Očvrstite srca", kaže Sveto pismo. Kako to možemo učiniti? Kako možemo ojačati naša srca, koja su već sama po sebi krhka, a kultura u koju smo uronjeni još ih je dodatno učinila

nepostojanima? Pomoć nam neće izostati: to je Božja riječ. Naime, dok sve prolazi i mijenja se, Gospodinova riječ je neprolazna. Ako se zbog onoga što nam se događa u životu osjećamo izgubljenima i kao da se svaka sigurnost ruši, imamo kompas koji nam pomaže pronaći smjer, imamo sidro koje sprječava da zastranimo. I ovdje nam se nude za uzor proroci, to jest osobe koje je Bog pozvao da govore u njegovo ime. Prorok nalazi svoju radost i svoju snagu u riječi Gospodnjoj i, dok ljudi često traže sreću po putovima koji se na kraju pokažu pogrešnima, on naviješta pravu mudrost, onu koja ne razočarava jer je utemeljena na Božjoj vjernosti. Svaki vjernik, po krštenju, prima proročko dostojanstvo: o kada bi ga svi ponovno pronašli i jačali, čestim slušanjem Božje riječi! Neka nam to izmoli Djevica Marija, koju se u Evandjelju naziva blaženom jer je vjerovala da će se Gospodinove riječi ispuniti (usp. Lk 1, 45).